

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618200686
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6618200686.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného: R. P., trvale bytom K. XXXX/X, XXX XX P. P., proti povinnej: R. R., trvale bytom I. II/30, 98X XX K., zastúpenej JUDr. Jánom Sitarčíkom, advokátom, so sídlom AK Dr. Herza 20, 984 01 Lučenec, za účasti maloletého dieťaťa V. R. P., nar. XX. júla 2012, bytom ako matka - povinná, zastúpený rodičmi ako zákonnými zástupcami a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom, o výkon rozhodnutia, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č.k. 9Em/1/2018-192 zo dňa 11. mája 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č.k. 9Em/1/2048-192 zo dňa 11. mája 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) nariadil výkon rozhodnutia na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 21P/82/2015-245 zo dňa 19.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.01.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 16CoP/59/2017-315.

1.1 Okresný súd poukázal na skutočnosť, že dňa 14.02.2018 bol doručený návrh oprávneného (ďalej aj „otec maloletého dieťaťa“) na nariadenie výkonu rozhodnutia. Poukázal tiež na obsah exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 21P/82/2015-245 zo dňa 19.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.01.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 16CoP/59/2017-315. Súd prvej inštancie poukázal na to, že oprávnený doručil súdu v poradí 6 návrhov na výkon rozhodnutia, pretože povinná (ďalej aj „matka dieťaťa“) dobrovoľne maloleté dieťa mu neodovzdáva a nepripravuje ho na styk s oprávneným na základe súdneho rozhodnutia. Okresný súd zdôraznil, že pred uskutočnením výkonu rozhodnutia zavolať na informatívny výsluch oprávneného, povinnú, ako aj maloleté dieťa, pričom pri výsluchu sudca viedol účastníkov konania k dobrovoľnému splneniu povinností, a to tak, aby povinná odovzdávala maloletého V. R. oprávnenému a pripravila ho na styk s oprávneným na základe exekučného titulu. Okresný súd mal za preukázané z pripojeného spisu, sp.zn. 21P/82/2015, že spor medzi matkou ako povinnou a otcom ako oprávneným, o výkon rodičovských práv a povinností a úpravu styku s maloletým prebiehal 21.12.2015 do 03.01.2018, dlhú dobu. Počas tohto obdobia došlo k odcudzeniu maloletého dieťaťa s jeho otcom, dieťa má odmietavý postoj k styku so svojim otcom.

1.2 Súd prvej inštancie tiež poukázal na uznesenie, č.k. 9Em/1/2018-119 zo dňa 10. apríla 2018, ktorým uložil povinnej pokutu vo výške 50,- Eur a taktiež na uznesenie, č.k. 9Em/1/2018-163 zo dňa 26. apríla 2018, ktorým uložil oprávnenému a povinnej účasť u mediátora zapísaného v registri mediátorov.

1.3 S poukazom na ustanovenia § 376 ods.1, 2 a § 386 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) a rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. III.ÚS 3462/14 konštatoval, že zistil, že nedochádza k plneniu povinnosti uloženej rozhodnutím a neexistujú ospravedlniteľné dôvody na nepodrobenie sa exekučnému titulu. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia.

2. Proti napadnutému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie povinná, ktorá v podanom odvolaní zdôraznila, že maloletého na styk s otcom riadne a včas pripravuje, tento oblečený čaká v kuchyni bytu. Maloletý sa odmieta s otcom stretnúť napriek tomu, že matka maloletého riadne pripravuje a dohovára mu. V čase určeného styku otca so synom boli privolaní aj príslušníci polície a kolízna opatrovníčka, ktorí konštatovali, že dieťa kategoricky odmieta styk s otcom a odmieta aj vyjsť z kuchyne pred vchodové dvere bytu. Poukázala na charakterové vlastnosti otca a tvrdila, že jeho povahové vlastnosti a jeho konanie viedli k tomu, že maloletý sa ho bojí a odmieta styk s ním. Príčinou tohto je agresívne správanie sa otca voči matke maloletého, keď v prítomnosti syna jej v minulosti vulgárne nadával a aj ju fyzicky bil. V priebehu súdneho konania matka dobrovoľne umožňovala styk otca s maloletým, vždy v jej prítomnosti, nakoľko maloletý sa odmietal s otcom stretávať. Pri väčšine týchto stretnutí otec matke hrubo nadával, fyzicky ju napadol, čo dieťa videlo a počulo. Po väčšine týchto stretnutí otca so synom, ktoré boli dobrovoľné, otec išiel na políciu, ako aj na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci (ďalej aj „ÚPSVaR v Lučenci“), kde podával trestné oznámenia, ako aj oznámenia do zápisnice. Z uvedeného dôvodu povinná matka považovala za nepravdivé tvrdenia otca (oprávneného), že mu svojim konaním znemožňuje styk s maloletým dieťaťom.

2.1 Matka poukázala na skutočnosť, že v konaní (o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu) č.k. 21P/82/2015 bol vyhotovený aj znalecký posudok, závermi ktorého sa súd úplne neriadil. Súdna znalkyňa z hľadiska odborného nerozoznala povahové vlastnosti otca a ani jeho agresivitu. Zdôraznila, že dňa 09.05.2018 podala na Okresný súd v Lučenci návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, vec je vedená pod sp.zn. 11P/3/2018. Poukázala na bod 9 napadnutého uznesenia a citovala, že: „Podľa Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III.ÚS 3462/14 inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, ak jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami. V súlade s princípmi vyjadrenými v Dohovore o právach dieťaťa je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinností všetkými prostriedkami“. Odvolateľka zdôraznila, že konajúci súd sa týmto princípom a judikatúrou neriadil, nariadil výkon rozhodnutia a predtým matke uložil poriadkovú pokutu v sume 50,- Eur, aj keď matka odmietanie syna na styk s otcom nazapríčinila.

2.2 Z uvedeného dôvodu povinná (matka) navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil.

3. Oprávnený, otec maloletého dieťaťa, v písomnom vyjadrení súhlasil s výkonom rozhodnutia nariadeným súdom prvej inštancie, výkon rozhodnutia považoval za opodstatnený a správny. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

3.1 Zdôraznil, že podal sedemkrát návrh na výkon rozhodnutia a jedenkrát návrh na účinnosť výkonu rozhodnutia, a to potom, čo mu matka desaťkrát bránila v styku so synom, a to 27.01., 10.02., 24.02., 10.03., 24.03., 07.04., 21.04., 05.05., 19.05. a 02.06.2018. Uviedol presvedčenie, že povinná nepripravuje maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas, maloletý nie je ani riadne oblečený a ani mu ho nevydáva a ani mu ho v živote nechce vydať. Túto skutočnosť potvrdzujú vždy iní dvaja svedkovia oprávneného. V čase určeného styku boli spolu štyrikrát privolaní aj príslušníci PZ, trikrát kolízna opatrovníčka, ktorí vyzvali povinnú, aby dieťa otcovi vydala podľa právoplatného rozsudku. Maloletý otca čiastočne odmieta len preto, že je matkou neustále štvaný proti nemu, čo je zaznamenané aj v znaleckom posudku č. 40/2016. V roku 2018 syna ešte ani raz riadne nevidel, zo strany matky dochádza neustále k mareniu rozhodnutia súdu. Takýmto spôsobom podľa oprávneného dochádza k neustálemu psychickému týraniu spoločného syna, ktorý sám ešte nedokáže rozpoznať, čo je pre neho správne a čo nie. Maloletý nebol s otcom ani raz v jeho prirodzenom prostredí, kde žije, všetky stretnutia, ktoré sa uskutočnili v minulosti, boli napriek nesúhlasu otca len za prítomnosti matky a len v Lučenci, kde matka s maloletým žije. Vyjadril presvedčenie, že matka používa maloletého ako nástroj pomsty voči otcovi za to, že sa s ňou rozišiel a za to, že odmietal na seba prevziať platiť finančné záväzky celej jej blízkej rodiny. Vyjadril tiež názor, že matka maloletého sa mu mstí, neustále mu bráni v styku s maloletým a

len ona si bude určovať, ako bude syn vychovávaný. Poukázal na dôvody, pre ktoré ho maloletý syn podľa jeho názoru čiastočne odmieta.

3.2 Vo vzťahu k svojej osobe oprávnený uviedol, že má kľudnú povahu a pre zvyšujúcu sa agresivitu matky spolu s jej vypočítavosťou sa s matkou maloletého musel rozísť 15.12.2015. Od vtedy mu povinná bránila a bráni riadny styk so synom, pár minútové alebo žiadne stretnutia so synom, len za prítomnosti matky, nemožno brať do úvahy. Neexistuje pritom žiadny lekársky záznam, že by bil, či bĕjaval povinnú a nebudaj spoločného syna. Tieto tvrdenia matky oprávnený považoval za klamstvá, nezakladajúce sa na pravde. Vyhlásil, že nikdy sa ku matke nesprával agresívne, nenadával jej a nebil ju. Naopak, povinná ho verbálne aj fyzicky napádala v prítomnosti dieťaťa, nerobil jej žiaden problém na oprávneného fyzicky zaútočiť aj pred priateľmi povinnej. Vždy, keď prišiel pozrieť syna do Lučenca (ak sa vôbec nejaké stretnutie udialo), matke rázne povedal, že si neželá, aby bola s nimi. Matka maloletého to nerešpektovala, vyvolávala a vyvoláva konflikty medzi nimi ako rodičmi a potom maloletý otca vníma ako zlého rodiča. V priebehu celého konania matka otcovi neumožňovala riadny, resp. neumožnila mu žiadny styk s maloletým. Tento stav bránenia styku naďalej pretrváva aj v roku 2018.

3.3 Otec maloletého poukázal na závery znaleckého posudku č. 40/2016, vyjadril názor, že každé dieťa má nárok na lásku oboch rodičov, je to pre správny vývin a vývoj dieťaťa. Toto je dôvodom, pre ktorý sa stále domáha svojich rodičovských práv. Poukázal tiež na to, že v blízkej budúcnosti podá návrh na zmenu starostlivosti o maloletého, nakoľko ho chce do svojej opatery, nakoľko matka neustále zle vplyva na spoločného syna a marí od začiatku až do dňa podania vyjadrenia všetky rozsudky a uznesenia súdov.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenia vo veci samej podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 C.s.p., vec preskúmal v rozsahu bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), jeho dôvodmi (§ 66 CMP) a zisteným skutkovým stavom veci (§ 376 ods. 2 a § 63 CMP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 C.s.p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

5.1 Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Okresný súd Lučenec rozsudkom, č.k. 21P/18/2015-245 zo dňa 19. júna 2017 maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého výživným v sume 100,- Eur mesačne. Otcovi uložil povinnosť zasielať k rukám matky súdom určené výživné vždy mesačne vopred do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Vo vzťahu k úprave styku súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým nasledovne: „Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. R. každý párnny týždeň od soboty od 9.00 hod. do nedele do 16.00 hod.. Počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stýkať sa s maloletým V. R. každý párnny rok od 23.12. od 16.00 hod. do 25.12. do 16.00 hod. a každý nepárnny kalendárny rok od 30.12. od 16.00 hod. do 31.12. do 16.00 hod.. Otec je oprávnený v stanovenom dni a čase maloletého spreď bytu matky prevziať a vrátiť ho tam na tom istom mieste v stanovenom dni a čase matke. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť.“ Okresný súd tiež rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a zaviazal rodičov maloletého povinnosťou nahraďiť trovy konania štátu v sume 156,18 Eur, a to každý zvlášť. Na odvolanie oboch rodičov maloletého Krajský súd v Banskej Bystrici svojim rozsudkom, č.k. 16CoP/59/2017-315 zo dňa 23. novembra 2017 rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok Okresného súdu Lučenec o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu sa tak v spojení s rozsudkom krajského súdu stal právoplatným dňa 03.01.2018. Z rozsudku okresného súdu, č.k. 21P/82/2015 vyplýva, že vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie, znalecký posudok č. 40/2016 vypracovala PhDr. Marta Halašová, PhD., súdna znalkyňa v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých. Z jej tvrdení vyplýva, že rodičia sú si vzájomne v antagonistickom vzťahu, ich vyjadrenia môžu ovplyvniť dieťa negatívne jeden voči druhému. Nejde o úmyselné konanie, rodičia sa ale vyjadrujú nekonštruktívne, prenášajú vlastné prežívanie do svojich tvrdení. Dieťa má veľmi dobrý vzťah k oboom rodičom, v čase výpovede znalkyne sa vzťah k

otcovi nezhoršil a je evidentné, že časom sa dieťa viac naviazalo na matku, čo je úplne logické, lebo s ňou žije. Ak by konanie (o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu) bolo krátko po odsťahovaní sa matky a rodičia by nebývali v takej veľkej vzdialenosti, znalkyňa by zastávala názor, že obaja rodičia majú dobré vlastnosti na výchovu dieťaťa a do úvahy by mohla prichádzať aj striedavá osobná starostlivosť. V čase, keď sa dieťa viac naviazalo na matku, by bolo toto riešenie (striedavá starostlivosť) pre dieťa možno aj šokujúce, pričom navyše je veľký problém, že rodičia nevedia spolupracovať a je tam aj veľká vzdialenosť. Znalkyňa pri výsluchu konštatovala, že obidvaja rodičia, ak sú pozitívne naladení, sú otvorení, srdeční, s dobrými úmyslami. Na oboch stranách sú však rovnaké veľké riziká, vo vypätých situáciách zistila mnohé negatívne vlastnosti, niektoré rovnaké a niektoré odlišné. Znalkyňa navrhla upraviť styk otca s maloletým dieťaťom, po jeho zverení do starostlivosti matky.

6.1 Súd prvej inštancie v rozsudku, ktorým upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, poukázal na vážne konflikty medzi rodičmi maloletého dieťaťa, ktoré vyústili až do priestupkového konania z dôvodu fyzických útokov otca na matku. Poukázal tiež na rôzny prístup k výchove maloletého, na názorové rozdiely na výchovu, ako aj na veľkú vzdialenosť medzi bydliskami rodičov. Tieto dôvody považoval za dôvody, pre ktoré striedavú starostlivosť nenariadil, nakoľko pri nej je nutná vzájomná komunikácia rodičov. Po zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky okresný súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom, vyjadril presvedčenie, že nie je nutné upraviť styk otca v prítomnosti matky na ďalšie obdobie, nakoľko obdobie 1,5 roka je dostatočne dlhým, tzv. prechodným obdobím. Bolo už nutné urobiť vo vzťahu medzi otcom a synom určitý kvalitatívny posun v tom smere, aby sa mohli vzájomne sýkať bez prítomnosti ďalšej osoby, aj keď tou ďalšou osobou je matka dieťaťa. Maloletý, ktorý mal v čase rozhodnutia súdu 5 rokov, bol v predškolskom veku, takže z hľadiska veku už nemôže byť naviazaný len na matku. S poukazom na závery znaleckého posudku, okresný súd žiadne riziká v osobe otca nevidel.

6.2 Odvolací súd túto argumentáciu súdu prvej inštancie doplnil a konštatoval, že zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že síce osobnostný potenciál rodičov súvisiaci s výchovou a starostlivosťou o maloletého považuje formu striedavej osobnej starostlivosti za vhodnú, avšak takýto osobnostný potenciál nemôže byť pri nariadení striedavej osobnej starostlivosti prioritný. Odvolací súd tiež poukázal na to, že maloletý vyjadroval svojim správaním porovnateľne pozitívne vzťahy k obojmu rodičom. Bolo vhodné, aby sa na výchove dieťaťa do budúcnosti podieľali obaja rodičia rovnomerne, bolo potrebné pristúpiť k úprave styku s prihliadnutím na vzájomné konfliktné nastavenie oboch rodičov. Odvolací súd tak konštatoval, že prítomnosť matky pri realizácii styku otca s maloletým nie je vhodná. Otec je v živote chlapca rovnako dôležitou rodičovskou postavou ako matka, je pre maloletého dôležitý ako vzor kvôli formovaniu zdravej chlapčenskej mužskej identity, ako model správania sa vo svete. Úpravu styku vykonanú rozsudkom okresného súdu odvolací súd považoval za správnu. Krajský súd, rozhodnúc 23. novembra 2017, konštatoval, že k úprave styku, pokiaľ ide o jeho frekvenciu a rozsah, došlo na základe skutočností zistených v súdnom konaní, na základe dôsledne zisteného skutkového stavu a jeho následného právneho posúdenia. V prípade, že do budúcnosti dôjde k zmene pomerov, zmena pomerov môže odôvodňovať jeho ďalšie rozšírenie, pričom prioritou je záujem maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa má mať dopriate užívať si slobodne lásku a ochranu od obidvoch rodičov bez ohľadu na to, že došlo k ich rozchodu.

6.3 Okresný súd po doručení návrhu na výkon rozhodnutia ustanovil maloletému za kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Lučenec a požiadal ho, aby povinnú R. R. viedol k dobrovoľnému plneniu súdneho rozhodnutia - exekučného titulu tak, aby odovzdávala maloleté dieťa oprávnenému v dňoch a v čase určených exekučným titulom. Zároveň povinnú (matku maloletého dieťaťa) vyzval, aby v zmysle exekučného titulu odovzdávala maloletého oprávnenému v dňoch a v čase určenom exekučným titulom. Upozornil ju na obsah ustanovenia § 383 C.m.p., § 349 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný poriadok, § 25 ods.4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a § 373, § 54, § 55, § 379 a 382 C.m.p.. Obvodnému oddeleniu PZ v Lučenci súd prvej inštancie oznámil zaslanie výzvy povinnej, obsahom ktorej bola výzva na dobrovoľné plnenie na základe exekučného titulu.

6.4 Pred nariadením výkonu rozhodnutia súd prvej inštancie sa na informatívnom výsluchu oboznámil so stanoviskami oprávneného, povinnej ako aj so stanoviskom maloletého dieťaťa. Následne konštatoval, že vyčerpal možnosti na informatívnom výsluchu, keď po začatí vykonávacieho konania zisťoval, či sa povinná matka skutočne podrobuje rozhodnutiu a či skutočne existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže rozhodnutiu podrobiť. Upozornil matku, že pokiaľ je rozhodnutie č.k.

21P/82/2015-245 právoplatné, je povinná rešpektovať rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť. Pokiaľ rešpektovaný nebude a v rámci riadnej úpravy styku dieťa nevydá, otec túto skutočnosť oznámi, súd pristúpi k sankciám, na ktoré poukázal vo svojom písomnom podaní.

6.5 Súd prvej inštancie tiež oprávnenému a povinnej uznesením č.k. 9Em/1/2018-115 zo dňa 10.04.2018 uložil povinnosť účasti u mediátora zapísaného v registri mediátorov (PhDr. Miroslavy Kristínovej-Wieckovskej, Mediačno - konzultačné centrum SOVA, so sídlom Veľká Lúka). Uznesením č.k. 9Em/1/2018-163 zo dňa 26.04.2018 okresný súd zrušil túto uloženú povinnosť a uložil oprávnenému a povinnej účasti u mediátora zapísaného v registri mediátorov - Mgr. Martina Dubníčka, so sídlom kancelária Kapitulská 8, Banská Bystrica. Do dňa vydania napadnutého uznesenia mediácia vykonaná nebola.

6.6 Okresný súd povinnej uznesením č.k. 9Em/1/2018-119 zo dňa 10.04.2018 postupom podľa § 382 ods. 1 C.m.p. uložil poriadkovú pokutu vo výške 50,- Eur; uznesenie sa stalo právoplatným 18.04.2018, odvolanie proti uzneseniu podané nebolo.

6.7 Lustráciou v systéme Register okresný súd zistil, že dňa 9.5.2018 matka maloletého dieťaťa podala návrhu na úpravu styku, konanie je vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 11P/3/2018. Z návrhu na úpravu styku vyplývajú tvrdenia matky, ktorá uviedla, že upravený styk sa neosvedčil, maloletý odmieta styk s otcom. Maloletý svoje odmietanie odôvodňuje tým, že sa otca bojí, a to hlavne z dôvodov, že niekoľkokrát videl, ako otec v jeho prítomnosti bil matku. Napriek tomu, že matka po vynesení rozsudku vyvinula maximálne úsilie na to, aby umožnila styk otca s maloletým, ten otca kategoricky odmieta a jeho nútenie k styku s otcom by mohlo mať vážne následky na zdraví dieťaťa. Z pripojeného úradného záznamu zo dňa 12.04.2018 vyplýva, že terénny pracovník ÚPSVaR Lučenec kontaktoval triednu učiteľku maloletého, ktorá mu uviedla, že: „otec maloletého sa snažil syna v MŠ navštíviť, ale bol požadovaný aby opustil priestory MŠ. Posledná návšteva otca bola cca pred mesiacom, kedy chcel preveriť a vidieť maloletého, či je chorý a argumentoval, že mu matka syna nedala v čase, ktorý je stanovený v rozsudku. Maloletý na hlas otca reaguje strachom a plačom a odmieta sa s otcom stretnúť. Triedna učiteľka uviedla, že starostlivosť zo strany matky je dobrá, maloleté dieťa chodí do škôlky čisté, upravené. Matka maloletého chodí do škôlky pre syna pravidelne, zaujíma sa o neho a spolupracuje s MŠ“. Z úradného záznamu zo dňa 10.04.2018 vyplýva, že pracovníčka ÚPSVaR Lučenec sa dostavila dňa 07.04.2018 do miesta bydliska matky; po nezrealizovanom styku otca s maloletým zistila nasledovné skutočnosti: „Maloletý uviedol, že k otcovi ísť nechce. Matka uviedla, že ona maloletému v styku nebráni, avšak nútiť ho nebude. Rodičom bolo poskytnuté poradenstvo, ako ďalej postupovať. Otec sa rozhodol odísť bez maloletého“.

7. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí je upravený v štvrtej časti zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné; odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti. Podľa ustanovenia 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z. vydanéj podľa § 392 C.m.p., súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

7.1 Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil postupom upraveným C.m.p. ako aj vyhláškou č. 207/2016 Z.z.; zisťoval, či sa povinná skutočne rozhodnutiu nepodrobuje a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže rozhodnutiu podrobiť. Zistil stanovisko povinnej ako aj maloletého dieťaťa a pokiaľ výkon rozhodnutia nariadil, existenciu ospravedlniteľných dôvodov nezistil. Zo súdneho spisu vyplýva, že pred nariadením výkonu rozhodnutia okrem stanoviska povinnej a stanoviska maloletého dieťaťa súd prvej inštancie požiadal o súčinnosť príslušný orgán sociálnoprávneho ochrany a kurately (bod 6.3 tohto uznesenia), písomne vyzval povinnú na dobrovoľné plnenie a následky neplnenia (bod 6.3 tohto uznesenia), vykonal informatívny výsluch a na pojednávaní povinnú vyzval, aby sa rozhodnutiu podrobila a upozornil ju na následky nesplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí (bod 6.4 tohto uznesenia), účastníkom uložil povinnosť účasti u mediátora

(bod 6.5 tohto uznesenia), ktorá však aj z dôvodov na strane ustanoveného mediátora realizovaná nebola a povinnej uložil pokutu, nakoľko výzva na dobrovoľné plnenie ostala bezvýsledná (bod 6.6 tohto uznesenia).

7.2 Na základe vyššie uvedeného postupu okresný súd konštatoval, že k plneniu uloženej povinnosti nedochádza a neexistujú ospravedlniteľné dôvody na nepodrobenie sa exekučnému titulu. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu súdneho spisu stotožnil.

7.3 Zo súdneho spisu vyplýva, že rozhodnutie - exekučný titul, ktorého výkon oprávnený navrhol, je rozhodnutím vykonateľným, rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 21P/82/2015-245 zo dňa 19. júna 2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 03.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoP/59/2017-315 zo dňa 23.11.2017. Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nemeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 C.s.p.). Výnimkou z nezameniteľnosti rozhodnutia sú rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, ktoré možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery (§ 121 C.m.p.), k takejto zmene rozsudku, ktorý je exekučným titulom doposiaľ nedošlo, aj keď povinná podala návrhu na novú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný strany sporu (účastníkov konania) záväzný. Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami, a teda v možnosti vynútiť splnenie povinnosti i proti vôli povinnej osoby autoritatívnou mocou štátu. Povinná v podanom odvolaní ani nenamietla, že by exekučný titul nebol vykonateľný, a ani odvolací súd takýto nedostatok exekučného titulu nezistil.

7.4 Odvolací súd taktiež nezistil žiadne okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili by zánik exekučným titulom uloženej povinnosti. V tomto smere povinná v podanom odvolaní tvrdila, že maloletého riadne na styk s otcom pripravuje. Avšak prípravou maloletého dieťaťa na styk s oprávneným rodičom nie je len zabezpečenie oblečenia dieťaťa (aby dieťa bolo oblečené primerane ročnému obdobiu), ale aj psychická príprava dieťaťa na stretnutie a stretávanie sa s druhým rodičom. Pokiaľ zo záverov znaleckého posudku a tvrdení znalkyne, ktoré sú premietnuté v rozhodnutiach sp.zn. 21P/82/2015-245 a 16CoP/59/2017-315 vyplýva, že ...dieťa má veľmi dobrý vzťah k obom rodičom..., ...vzťah k otcovi sa nezhoršil a je evidentné, že dieťa sa viac naviazalo na matku, čo je úplne logické, lebo s ňou žije... (str. 9 rozsudku súdu prvej inštancie), ...maloletý vyjadroval svojím správaním porovnateľne pozitívne vzťahy k obidvom svojim rodičom... (str. 8 rozsudku odvolacieho súdu), neobstojí tvrdenie matky o riadnej príprave maloletého na styk s oprávneným. Maloletému dieťaťu v tomto smere nie je potrebné dohovárať, ale pozitívne ho motivovať, aby sa prípadnej nedôvere medzi maloletým dieťaťom a oprávneným otcom predchádzalo. Odmietavý prístup maloletého k otcovi je možné pripustiť s prihliadnutím na dobu, počas ktorej prebiehalo konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a skutočnosť, že otec s dieťaťom nežil v spoločnej domácnosti. Tak radikálna zmena u maloletého (vo veku necelých šiestich rokov) oproti záverom znaleckého dokazovania sa však odvolaciemu súdu javí nepravdepodobná, bez toho, aby k nej došlo bez vplyvov zo strany matky, ktorej je maloletý zverený do osobnej starostlivosti.

7.5 Pokiaľ povinná poukazovala na povahové vlastnosti otca a jeho konanie, ktoré malo spôsobiť, že maloletý sa ho bojí a odmieta styk s ním, nie je zrejmé, či sa tieto povahové vlastnosti mali prejavíť po vydaní exekučného titulu. Nie je zrejmé, akú obavu mohol maloletý voči otcovi po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu nadobudnúť, najmä pokiaľ zo súdneho spisu vyplýva, že od januára 2018 žiadny styk otca z maloletým v zmysle exekučného titulu realizovaný nebol. S tvrdením matky o agresívnom správaní sa otca voči nej v prítomnosti maloletého sa vysporiadaval okresný súd v rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností (a odvolací súd konajúc o podaných odvolaniach). Zo spisu (okrem tvrdenia povinnej matky v rámci informatívneho výsluchu) žiadne takéto skutočnosti a agresívne správanie sa otca nevyplývajú. Matka maloletého tieto svoje tvrdenia nepodporila žiadnym dôkazom.

7.6 Ďalšou námietkou povinnej bolo tvrdenie, že závermi znaleckého posudku vyhotoveného v konaní 21P/82/2015 sa konajúci súd dôsledne neriadil; absentuje však poukaz na závery, na ktoré mal súd prihliadnuť a ktoré závery nemal zohľadniť. Ani skutočnosť, že matka podala nový návrh na

úpravu styku otca s maloletým (až 09.05.2018) nie je dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, exekučný titul podaním nového návrhu svoju právoplatnosť a vykonateľnosť nestratil.

7.7 Maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti (§ 43 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z.. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi (čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa). Obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa (čl. 18 ods. 1 Dohovoru). Právom dieťaťa, ktoré je oddelené od jedného z rodičov (tu z dôvodu zverenia do starostlivosti jedného z rodičov) je udržiavať osobný kontakt s oboma rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods.2 zákona č. 36/2005 Z.z.). Rodičovskému právu (a povinnosti) starostlivosti o maloleté dieťa zodpovedá právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi ako aj právo dieťaťa na východu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov. Toto právo rodičom, oprávnenému otcovi, povinnej matke, ale aj maloletému dieťaťu zabezpečilo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré je v predmetnej veci exekučným titulom. Ani z postoja matky nemožno zistiť úplné odmietanie oprávneného otca s maloletým dieťaťom. Matka maloletého naďalej navrhuje, a to v rozpore so závermi rozsudkov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, styk otca s maloletým za svojej prítomnosti. Nemožno tak konštatovať úplné naplnenie predpokladov, ktoré v inej veci a iný súd viedli k vysloveniu záveru o tom, že je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinností všetkými prostriedkami. Rozhodujúcim aj v prejednávanej veci je najlepší záujem maloletého dieťaťa, definovaný ako v Dohovore o právach dieťaťa, tak aj v zákone č. 36/2005 Z.z..

7.8 V záujme maloletého dieťaťa, chlapca vo veku necelých šiestich rokov, tak ako definoval Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16CoP/59/2017 zo dňa 23.11.2017 je, „aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľné postavenie“. Ak bolo zistené, že „medzi maloletým a otcom je vytvorený citový vzťah a je potrebné, aby tento vzťah pokračoval v čo najprirodzenejšej miere“, je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, ak sa tento citový vzťah neprehlbuje, neudržiava a nedotvára bez toho, aby k odmietaniu styku otca s maloletým došlo z relevantných dôvodov. Také dôvody odvolací súd nezistil. Je však zrejmé, že žiaden z rodičov si doposiaľ neosvojil odporúčania odvolacieho súdu, podľa ktorých „rodičia si musia uvedomiť, že úprava styku nie je len o ich chceníach a predstavách, ale je o prirodzených právach dieťaťa..., ...je povinnosťou otca, aby prihliadol na vek maloletého dieťaťa, jeho vývin a prirodzenú väzbu tohto času na matku a zároveň je povinnosťou matky, aby táto neprimerane nelimitovala a neobmedzovala otca v stretávaní sa s maloletým. Negatívne emócie by mali rodičia potlačiť za účelom dosiahnutia blaha pre svoje dieťa a mali by byť schopní vzájomnej komunikácie. Rodičia sa musia snažiť o to, aby došlo k citovej vyrovnanosti a zdravému vývoju ich maloletého syna potom, ako došlo k rozpadu ich vzťahu a sú povinní redukovať vznik traumatizácie dieťaťa práve z rozchodu rodičov a rozpadu rodiny“. Ak rodičia bezdôvodne takto nekonajú, konajú v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).